

[Valdemar Thomsen.]

med en økonomisk Politik til Fordel for Storfinans og til Skade for det arbejdende Folk, haaber jeg, at alle, der her i Salen føler sig som Landbrugets Repræsentanter, uden smaalige Partihensyn vil give deres Bidrag til, som det hedder i Slagteriernes Resolution, at finde Veje, der kan føre til, at Landbruget bliver økonomisk ligestillet med de øvrige Erhverv her i Landet.

Forinden jeg slutter, har jeg en Del Spørgsmaal, som jeg vil anmode om at faa besvaret under denne Forhandling.

Har Regeringen under Overvejelse at imødegaa den Skandale, der ligger i, at vort Land i stigende Grad hærges af saavel Arbejdsløshed som af Mangel paa Arbejds-kraft til Landbruget?

Har man Plan under Overvejelse, der kan afbøde de store Vanskeligheder, som Kurstabet paa Saneringsobligationer bereder en stor Del økonomisk truede Landmænd?

Den højtærede Landbrugsminister vil jeg bede oplyse, om der i Lighed med fore-gaaende Aar kan ventes Forslag vedrørende Forlængelse af Høstpantebrevens Gyldig-hedstid; for de Landmænd, der har solgt en stor Del af deres Avl til gammel Pris og skal betale alt, hvad de skal købe, til op-skruede Priser, vil det være af stor Betyd-ning at faa længere Tid til Afvikling af den Gæld, som Høsten er sat i Pant for.

Videre vil jeg spørge, om Landbrugs-ministeren vil foretage sig noget med det for Øje at faa iværksat en Efterregulering af den Betaling, der er ydet for Korn af ny Høst, men som er leveret forud for Pris-stigningen. Jeg minder i denne Forbindelse om, at samtlige de udvalgsberettigede Partier i Betænkningen af 16. September har henstillet til Kornkøberne frivilligt at fore-tage en saadan Efterregulering, men, saa vidt mig bekendt, uden noget som helst Resultat.

Endnu et Par Spørgsmaal til Land-brugsministeren:

Vil de Landmænd, der maa aflevere Brødkorn, faa Adgang til at købe Erstatningskorn uden Tab ved Ombytningen? Endelig vil jeg angaaende Mund- og Klovesyge-Erstatningerne bede Ministeren give Tinget og Offentligheden en Oversigt, der kan tjene som Besvarelse af de mange for-skellige Spørgsmaal, der rejser sig, ikke mindst angaaende Hovedretningslinierne. Vilde det ikke, vil jeg gerne spørge Land-brugsministeren, i Betragtning af den lange Tid, der nu er forløbet, og de økonomiske Interesser, der knytter sig dertil, være

rimeligt at lade de Ansøgere, der endnu ingen Erstatning har faaet udbetalt, tilgaa en Meddelelse om, enten at de kan vente at faa Erstatning, eller at de af de og de nærmere udviklede Grunde vil være af-skaaret derfra?

Den højtærede Forsvarsminister vil jeg bede besvare følgende. For det første: Vil Ministeren ikke finde det rimeligt, at der ydes værnepligtige, der genindkaldes, en passende Erstatning for det økonomiske Tab, Indkaldelsen paafører dem? For det andet, om Ministeren ikke finder det rime-ligt, at indkaldte, der har egen Bedrift eller Forretning, faar rigeligt med Orlov og i visse Nødstilfælde, navnlig hvor det drejer sig om dygtige Soldater, helt eller delvis kan fritages for Tjeneste. Endelig for det tredje vil jeg spørge Forsvarsministeren, om ikke han kunde tænke sig en Ordning til-sigtende langt billigere Befordring af Sol-daterne med saavel Stats- som Privatbaner.

Hermed har jeg i det væsentlige givet Udtryk for, hvad jeg i Øjeblikket har paa Hjerte, men selv om jeg mener, at det for Rigsdagen i den nuværende Situation er langt vigtigere at faa gjort Tidens Gerning paa tidssvarende Maade end at tale vidt og bredt om Stemninger og Følelser, kan jeg alligevel ikke i en Stund, da Nordens Frihed og Selvstændighed ligger os alle stærkt paa Sinde, slutte uden at udtale mit dybtfølte Ønske om, at det, der i Gaar og i Dag er sket paa Stockholms Slot, maa overbevise hele Verden om, at de fem nordiske Lande kulturelt og folkeligt hører sammen, og at denne historiske Begivenhed maa styrke Fredshaabet og Fredsviljen ogsaa i de Nationer, der er afgørende for, om vore Haab skal gaa i Opfyldelse.

Gregersen: Der er her i Tinget givet Udtryk for, at det, der under normale Forhold skiller Partierne, er smaat i Sammenligning med det Ønske, der i disse Dage samler os alle og fylder alles Sind, at vort Land og vort Folk maa komme frelst gen-nem det Ragnarok, der er brudt ind over vor Verdensdel.

Dette fælles Ønske affødte naturligt Tanken om en Samlingsregering, og der er ikke mindste Tvivl om, at der straks i Befolkningen var Tilslutning til, at alminde-lig politisk Strid om fjernere Maal blev henlagt til bedre Tider. For det ønskede Samarbejdes Skyld er en Samlingsregering imidlertid ikke nødvendig, og jeg for min Part er af den Anskuelse, at det er godt, at vi ikke fik en saadan. Den almindelige Lovgivning er jo ifølge Statsministerens